

Sygnatura akt II C 352/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 roku w Łodzi

sprawy w powództwa M. Z. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...),40 (czternaście tysięcy dwieście trzydzieści cztery 40/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

a) od kwoty (...),40 (jedenaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt 40/100) złotych od dnia 3 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

b) od kwoty (...) (dwa tysiące dwieście czterdzieści cztery) złote od dnia 10 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 22 (dwadzieścia dwa) złote miesięcznie, płatne z góry do 10. dnia każdego miesiąca, począwszy od kwietnia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności, tytułem renty na zwiększone potrzeby;

2. oddała powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5800 (pięć tysięcy osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotą 136 (sto trzydzieści sześć) złotych, tytułem opłaty sądowej od rozszerzonej części powództwa;

5. zwraca pozwanemu z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 395,66 (trzysta dziewięćdziesiąt pięć 66/100) złotych, uiszczoną w dniu 28 czerwca 2016 roku, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Sygnatura akt II C 352/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 13 maja 2016 roku, M. Z. (1), reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, domagała się zasądzenia od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwot: 10.000 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia, 1.632,40 zł tytułem kosztów opieki, 360,16 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych- z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od wszystkich tych kwot od dnia 02 maja 2016 roku do dnia

zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych, w związku z wypadkiem, jakiemu uległa powódka w dniu 10 grudnia 2015 roku.

(pozew k. 2-8; pełnomocnictwo k. 9)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Nie zakwestionowano okoliczności zdarzenia, ani odpowiedzialności pozwanego z tytułu OC sprawcy szkody. Wskazano, że wypłacone przez pozwanego zadośćuczynienie i odszkodowanie w pełni kompensuje poniesioną przez powódkę szkodę. Zakwestionowano wysokość roszczenia oraz podstawę żądania zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych.

(odpowiedź na pozew k. 36-39; pełnomocnictwo k. 40, odpis z KRS pozwanego k. 42-47v)

W piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2017 roku, pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo w zakresie odszkodowania z tytułu opieki osób trzecich do łącznej kwoty 3.876,40 zł (tj. o kwotę 2244 zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 02 maja 2016 roku do dnia zapłaty od kwoty 1.632,40 zł oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty od kwoty 2244 zł. Nadto żądał zasądzenia na rzecz powódki renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 22 zł miesięcznie płatnej do 10 dnia każdego miesiąca począwszy od kwietnia 2016 roku do dnia pełnego odzyskania zdrowia.

(pismo k. 74-76)

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w rozszerzonym zakresie.

(pismo k. 84)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2015 roku M. Z. (1) przechodząc ze sklepu (...) do sklepu (...) potknęła się o element kolejki elektrycznej dla dzieci będącej częścią stoiska na terenie Centrum Handlowego (...) w Ł. i przewróciła do przodu na prawą część ciała na wyprostowaną rękę. Poczula dolegliwy ból prawej ręki i nogi.

(dokumentacja zdjęciowa k. 17-18, zeznania powódki zapis rozprawy od 00:31:18 oraz k. 62-63)

W dacie wypadku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. udzielało ochrony ubezpieczeniowej właścicielowi Centrum Handlowego (...) w (...) sp. z o.o. (numer polisy (...)).

(bezsporne, kserokopia polisy w aktach szkody- k. 49)

M. Z. (1) przewieziono karetką do (...) Szpitala (...) Medycznej (...) Szpitala (...) w Ł. gdzie zaopatrzone powódkę w opatrunek gipsowy od szyi do pasa z unieruchomieniem prawej ręki pod kątem prostym do tułowia na okres 10-14 dni, a następnie zalecono zakup ortezy. Dalsze leczenie powódka kontynuowała w poradni (...) Urazowo – Ortopedycznej w Ł.. Po przeprowadzonych badaniach powódce zdjęto gips i założono ortezę odwodzącą. W styczniu 2016 roku powódka została skierowana na zabiegi rehabilitacyjne. Leczenie powódki zakończyło się w dniu 08 lutego 2016 roku. Następnie powódka nadal odbywała cykle rehabilitacji.

(dokumentacja medyczna k. 20-25, k. 87-90, zeznania powódki zapis rozprawy od 00:31:18 oraz k. 62-63)

Powódka mieszka sama. Po wypadku z powódką zamieszkała siostra, która opiekowała się nią. Powódka nie mogła sama się ubrać, umyć, przygotować sobie posiłków, wyprowadzić psa. Przez pierwsze dni spała na siedząco. Po zdjęciu gipsu i założeniu ortezy przez kolejne 2-3 tygodnie powódką opiekowała się siostra na zmianę z bratem; robili zakupy, sprząтали.

(zeznania świadka H. K. zapis rozprawy od 00:09:47 oraz k. 61-62, zeznania świadka M. Z. (2) zapis rozprawy od 00:21:37 oraz k. 62)

Po wypadku powódka przyjmowała leki przeciwbólowe. Brat swoim samochodem woził powódkę do lekarzy oraz na rehabilitację. Koszt dojazdów do placówek medycznych wyniósł 358 zł.

(zeznania świadka H. K. zapis rozprawy od 00:09:47 oraz k. 61-62, zeznania świadka M. Z. (2) zapis rozprawy od 00:21:37 k. 62, zeznania powódki zapis rozprawy od 00:31:18 oraz k. 62-63, spis dojazdów k. 29-31)

Przed wypadkiem powódka nie miała problemów z prawą ręką, żadnych złamań. Mimo podjętego leczenia prawa ręka powódki jest słabsza, nie powrócił pełen zakres sprawności ręki sprzed wypadku. Powódka nie ma siły w prawej ręce, nie może przytrzymać się nią, kiedy wsiada do autobusu, dźwigać. Powódka ma problemy z ubieraniem, sama nie może zapiąć sobie bielizny. Potrzebuje pomocy przy gruntownym sprzątnięciu, wieszaniu firanek.

(zeznania świadka H. K. zapis rozprawy od 00:09:47 oraz k. 61-62, zeznania świadka M. Z. (2) zapis rozprawy od 00:21:37 k. 62, zeznania powódki zapis rozprawy od 00:31:18 oraz k. 62-63)

Pismem z dnia 24 marca 2016 roku powódka zgłosiła (...) sp. z o.o. szkodę wzywając do zapłaty kwot: 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 2.268,16 zł tytułem odszkodowania za zwiększone potrzeby (1.848 zł kosztów pomocy osób trzecich, 360,16 zł kosztów dojazdów, 60 zł kosztów zakupu ortozy) w terminie 30 dni. Przesyłka została doręczona w dniu 30 marca 2016 roku. Szkada została zarejestrowana przez pozwanego w dniu 01 kwietnia 2016 roku. Decyzją z dnia 09 maja 2016 roku pozwany wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 6.500 zł, koszty opieki w wysokości 215,60 zł. Decyzją z dnia 13 maja 2016 roku pozwany zwrócił powódce koszty leczenia w wysokości 60 zł.

(zgłoszenie szkody k. 10-15, dowód doręczenia k. 15v, potwierdzenie zgłoszenia zdarzenia k. 16, decyzja k. 26, pismo k. 32-33, decyzja z dn. 13.05.2017 w aktach szkody koperta k. 49)

Wskutek wypadku powódka doznała złamania guzka większego kości ramiennej prawej wygojonego z ograniczeniem ruchomości barku skutkującego 8% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu oraz stłuczenia prawego stawu kolanowego wygojonego bez następstw patologicznych przed upływem 6 miesięcy od wypadku nie powodującego trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Cierpienia fizyczne spowodowane bólem pourazowym wymagającym doraźnego stosowania leków przeciwbólowych oraz ciężkim, niewygodnym opatrunkiem gipsowym były mierne, z okresowym nasileniem do znacznych. Po zdjęciu gipsu i stosowaniu ortozy były niewielkie, zaś po uzyskaniu zrostu kostnego i wdrożeniu rehabilitacji, cierpienia fizyczne były mierne podczas ćwiczeń zmierzających do zniesienia przykurczu w prawym barku. W okresie 8 tygodni po wypadku powódka wymagała pomocy osób trzecich w czynnościach higienicznych, ubieraniu się oraz wszystkich codziennych w wymiarze 3 godzin dziennie. W kolejnych 2 miesiącach wymagała pomocy w czynnościach higienicznych i codziennych wymagających unoszenia obu kończyn górnych powyżej poziomu głowy oraz przenoszeniu oburącz ciężarów powyżej 8 kg w wymiarze 2 godzin dziennie. Od kwietnia 2016 roku powódka wymaga pomocy osób trzecich przy gruntownych porządkach średnio w wymiarze 2 godzin miesięcznie. Powódka leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego oraz samoistnej choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego. Schorzenia te nie mają wpływu na obecny stan przedmiotowy i czynnościowy kończyny górnej prawej.

(opinia pisemna biegłego w dziedzinie rehabilitacji medycznej k. 68-71)

Stawka pełnej odpłatności za usługi (...) w dni powszednie (od poniedziałku do piątku) na terenie miasta Ł. w okresie od lipca 2013 roku za jedną godzinę wynosi 11 zł w dni powszednie. W soboty i niedziele stawka była podwójna.

(zaświadczenie k. 28)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w znacznej części.

Podstawą prawną odpowiedzialności sprawcy szkody jakiej doznała powódka jest przepis art. 415 k.c., zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Ponadto, zgodnie z art. 822§ 1 i 4 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel jest zobowiązany do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, zaś uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Obowiązek zabezpieczenia przez (...) sp. z o.o. terenu Centrum Handlowego (...) w Ł. w taki sposób, aby inne osoby nie były narażone na ewentualną szkodę, nie budzi wątpliwości. Do wypadku w dniu 10 grudnia 2015 roku doszło bezsprzecznie wskutek nienależytego zabezpieczenia elementów kolejki elektrycznej dla dzieci, które stanowiły część stoiska w pasażu na terenie Centrum Handlowego (...) w Ł.. Nie budzi także wątpliwości Sądu, iż istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zawinionym zachowaniem, a uszczerbkiem na zdrowiu jakiego doznała powódka. Pozwany jako podmiot ubezpieczający sprawcę zdarzenia ponosi zatem odpowiedzialność za jego następstwa wobec powódki. Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W orzecznictwie wskazuje się na potrzebę poszukiwania obiektywnych i sprawdzalnych kryteriów oceny jego wysokości, choć przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji stron. Do podstawowych kryteriów oceny w tym zakresie zalicza się stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałość obrażeń, prognozy na przyszłość, wiek poszkodowanego, skutki w zakresie życia osobistego oraz zawodowego, konieczność wyrzeczenia się określonych czynności życiowych, korzystania z pomocy innych osób, czy wreszcie stopień przyczynienia się poszkodowanego i winy sprawcy szkody (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 czerwca 1968 roku, I PR 175/68, OSNCP 1968, nr 2, poz.37 oraz w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz.145). Biorąc pod uwagę skutki zdarzenia na zdrowiu powódki, ustalone w oparciu o opinie biegłego oraz zeznania świadków i przesłuchanie powódki, a także uwzględniając wypłaconą powódce kwotę 6.500 zł, w ocenie Sądu Rejonowego żądana w pozwie kwota dalszego zadośćuczynienia 10.000 zł jest uzasadniona.

Powódka doznała uszczerbku w sferze fizycznej. Zdarzenia skutkowało ograniczeniem powódki z funkcjonowaniu, wymagała pomocy innej osoby przy czynnościach życia codziennego, przez pewien czas pozostawała w unieruchomieniu gipsowym, początkowo musiała zażywać leki przeciwbólowe, przeszła rehabilitację. Mimo podjętego leczenia nie wróciła do sprawności sprzed wypadku. Art. 444 § 1 k.c., stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu szkody. Jak wynika z opinii biegłego powódka wymagała pomocy osób trzecich w okresie 8 tygodni po wypadku powódka w wymiarze 3 godzin dziennie (od 10 grudnia 2015 roku do 04 lutego 2016 roku). W kolejnych 2 miesiącach potrzebowała pomocy w wymiarze 2 godzin dziennie (w okresie od 05 lutego 2016 roku do 05 kwietnia 2016 roku). Jak wynika z zeznań świadków i powódki, pomoc taka była jej faktycznie udzielana przez siostrę i brata powódki. Przy przyjęciu stawki 11 zł za godzinę pomocy świadczenie z tego tytułu wynosiło (56 dni x 3h x 11 zł/h + 8 sobót i 8 niedziel x 3 h x 11 zł/h = 528 zł + 60 dni x 2 h x 11 zł/h + 9 sobót i 9 niedziel x 2 h x 11 zł/h = 3.96 zł) 4.092 zł. Uwzględniając wypłacone przez pozwanego z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 215,60 zł żądanie zasądzenia dalszego odszkodowania z tego tytułu był zasadny w całości co do kwoty 3.876,40 zł.

Sąd uwzględnił również żądanie powódki w zakresie zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych. Sąd przyjął stawkę za 1 km wskazaną przez powódkę w wysokości 0,8358 zł ustaloną w oparciu o rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 23 października 2007 roku (Dz.U. 2007 nr 201 poz. 1462) zmieniające rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 roku w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych (Dz.U. Nr 27, poz. 271 ze zm.). Pozwany kwestionował wprawdzie podstawę prawną wyliczenia przez powódkę wartości przejechanego kilometra wskazując iż powołane rozporządzenie nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 322 k.p.c. jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle

udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Powódka była dowożona przez brata na wizyty lekarskie, rehabilitację oraz do sklepów medycznych jego prywatnym samochodem, co wynika ze zgodnych zeznań świadków i powódki. Koszty związane z dotarciem do placówek medycznych w ramach procesu leczenia i rehabilitacji wynikają z konieczności leczenia skutków urazu i pozostają w związku z wypadkiem, wskutek którego doszło do powstania urazu. Powódka wymagała również zakupu ortezy w sklepie rehabilitacyjnym. Powódka złożyła szczegółowe zestawienie przejechanych kilometrów (k. 29-31), z którego wynika, że przejechano 428,3 km. Zestawienie wyjazdów ma też potwierdzenie w dostępnej dokumentacji medycznej. Na tej podstawie Sąd ustalił koszty dojazdów na kwotę 358 zł (428,3 km x 0,8358 zł).

Zgodnie z § 2 art. 444 k.c., jeżeli zwiększyły się potrzeby poszkodowanego, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Pomimo zakończenia leczenia sprawność powódki nie powróciła do stanu sprzed wypadku. Od kwietnia 2016 roku powódka wymaga pomocy osób trzecich średnio w wymiarze 2 godzin miesięcznie. W ocenie Sądu zasadne jest zatem zasądzenie na rzecz powódki renty na zwiększone potrzeby w wysokości 22 zł płatnej począwszy od kwietnia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności.

Co do żądania odsetek, należy wskazać, że powódka najpierw zgłosiła szkodę Centrum Handlowemu, a następnie zgłoszenie zostało przekazane ubezpieczycielowi w dniu 01 kwietnia 2016 roku, co nie było kwestionowane w odpowiedzi na pozew. W zgłoszeniu żądano zadośćuczynienia w kwocie 40.000 zł, 1.848 zł kosztów opieki osób trzecich, 360,16 zł kosztów dojazdów i 60 zł kosztów zakupu ortezy. Ustawowe odsetki należy zatem liczyć od daty zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi, bowiem Sąd bada opóźnienie Zakładu (...), a nie sprawcy szkody, gdyż ubezpieczyciel, który jest pozwanym, ponosi odpowiedzialność za własne opóźnienie. Wobec powyższego termin 30 dniowy na zapłatę przez ubezpieczyciela, w zakresie zadośćuczynienia nieprzekraczającego kwot wskazanych w zgłoszeniu szkody upływał w dniu 02 maja 2016 roku (01 maja jest dniem ustawowo wolnym). Zatem ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 10.000 zł zadośćuczynienia i 1.990,40 zł (1632,40 zł i 358 zł) odszkodowania należało zasądzić od dnia następnego, czyli od 03 maja 2016 roku do dnia zapłaty. Z kolei odsetki ustawowe w zakresie kwoty 2.244 zł zasądzono od dnia 10 lutego 2017 roku, czyli od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pisma zawierającego rozszerzenie powództwa (co nastąpiło w dniu 09 lutego 2017 roku). Podstawą zasądzenia odsetek jest art. 481 i 817 k.c.

W pozostałym zakresie roszczenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Jeżeli chodzi o koszty procesu, sąd obciążył nimi w całości pozwanego w oparciu o art. 100 zd. 2 k.p.c., gdyż powódka uległa w nieznacznej części. Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej- 4.800 zł, opłata od pozwu- 600 zł, zaliczki na biegłego - 400 zł, łącznie 5.800 zł.

Jeżeli chodzi o koszty sądowe złożyła się na nie opłata od rozszerzonego powództwa w wysokości 136 zł, którą Sąd obciążył w całości pozwanego, z wyżej wskazanej przyczyny (art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Na podstawie art. 84 ust 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zwrócił pozwanemu kwotę 395,66 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.